

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Les amis de la Forêt de Soignes ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh

Strona pozwana: Région wallonne

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 1 ust. 5 dyrektywy 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, iż wyklucza on ze swego zakresu zastosowania akt ustawodawczy — taki jak dekret Regionu Walonii z dnia 17 lipca 2008 r. w sprawie kilku pozwoleń, których wydanie uzasadnione jest nadrzędnymi względami interesu ogólnego — który ogranicza się do stwierdzenia, iż „zostały wykazane nadrzędne względy interesu ogólnego” w celu przyznania pozwoleń na zabudowę i zagospodarowanie terenu, pozwoleń środowiskowe oraz poszczególnych pozwoleń dotyczących czynności i robót wymienionych w nim wymienionych i który „zatwierdza” pozwolenia, w przypadku których stwierdza się, że „zostały wykazane nadrzędne względy interesu ogólnego”?

a) Czy art. 1, 5–8 i 10a dyrektywy 85/337/EWG zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE⁽²⁾ oraz dyrektywą 2003/35/WE⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady wykluczają możliwość, aby w danym systemie prawnym pozwolenie na zrealizowanie przedsięwzięcia, w przypadku którego wymagane jest przeprowadzenie oceny jego oddziaływania na środowisko, było wydawane w drodze aktu ustawodawczego, który nie jest zaskarżalny w procedurze odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, pozwalającej zakwestionować materialną i proceduralną legalność decyzji przyznającej uprawnienie do realizacji tego przedsięwzięcia?

b) Czy art. 9 konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zawartej w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej przez Wspólnotę Europejską decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r.⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, iż nakłada on na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia dostępu do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, umożliwiającej zakwestionowanie materialnej i proceduralnej legalności decyzji, aktów lub zaniechań objętych przepisami art. 6 w każdej kwestii z zakresu przepisów prawa materialnego i przepisów proceduralnych regulujących wydawanie pozwoleń na realizację przedsięwzięć, w przypadku których wymagana jest ocena ich oddziaływania na środowisko naturalne?

c) Czy w świetle konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zawartej w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej przez Wspólnotę Europejską decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r., art. 10a dyrektywy 85/337/EWG, zmienionej dyrektywą

2003/35/WE, należy interpretować w ten sposób, iż nakłada on na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia dostępu do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, umożliwiającej zakwestionowanie materialnej i proceduralnej legalności decyzji, aktów lub zaniechań, zarówno w zakresie przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych regulujących wydawanie pozwoleń na realizację przedsięwzięć, w przypadku których wymagana jest ocena ich oddziaływania na środowisko?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko (Dz.U. L 73, s. 5).

⁽³⁾ Dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE — Oświadczenie Komisji (Dz.U. L 156, s. 17).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. L 124, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-185/09)

(2009/C 180/54)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Jonsson i L. Balta, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie informując Komisji o ustanowieniu takich przepisów, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 15 ust. 1 tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy upłynął w dniu 15 września 2007 r.

(¹) Dz.U. L 105, s. 54.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-186/09)

(2009/C 180/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. van Beek, P. Van den Wyngaert, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/113/WE (¹) z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług, lub, w każdym razie, nie powiadamiając o nich Komisji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 21 grudnia 2007 r.

(¹) Dz.U. L 373, s. 37.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-189/09)

(2009/C 180/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Balta i B. Schöfer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (¹), a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął 15 września 2007 r. W chwili złożenia niniejszej skargi strona pozwana nie ustanowiła środków koniecznych do transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

(¹) Dz.U. L 105, s. 54.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Cypryjskiej

(Sprawa C-190/09)

(2009/C 180/57)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: I. Chatzigiannis, A. Margelis)

Strona pozwana: Republika Cypryjska